

پیروزی کارگران بر محافظه‌کاران انگلیس

موافقت چارلز با استعفای سوناک

استارمر نخست وزیر انگلیس شد
پادشاه انگلیس با استعفای نخست وزیر این کشور موافقت و رهبر حزب کارگر را به عنوان نخست وزیر جدید انگلیس منصوب کرد.به گزارش مهر به نقل از آسوشیتدپرس، ریشی سوناک، نخست وزیر انگلیس پس از شکست حزیش در انتخابات پارلمانی این کشور، استعفای خود را اعلام و چارلز سوم، پادشاه انگلیس با این استعفا موافقت کرد. حزب کارگر در انتخابات سراسری انگلیس با کسب اکثریت آراو به دست آوردن ۴۱۲ کرسی، شکست سنگینی را به حزب محافظه‌کار (توری) تحمیل کرد. سوناک ضمن اذعان به این شکست، گفت که مسئولیت آن را می‌پذیرد و به کایر استایمر، رهبر حزب کارگر این پیروزی را تبریک گفته است. این سنگین‌ترین شکستی‌است که محافظه‌کاران تجربه کرده‌اند و حزب کارگر موفق شد با اکثریت مطلق به مجلس عوام بازگردد.نخست وزیر انگلیس پس از این اظهارات استعفای خود را اعلام کرد که مورد پذیرش چارلز سوم قرار گرفت. سوناک و چارلز در کاخ باکینگهام ملاقات وگفت‌وگوی کوتاهی داشتند.سوناک که بعد از دوران فاجعه بار ۴۵ روزه لیز تراس، جانشین وی شده بود، در نطق استعفای خود گفت: «خطاب به کشور انگلیس، در وهله اول باید عذرخواهی کنم. در این سمت نهایت تلاش را کردم اما شما بیامی روشن مخابره کردید مبنی بر اینکه دولت بریتانیا باید تغییر کند و خواسته شما تنها چیزی است که اهمیت دارد.او دومین نخست وزیر دوران پادشاهی چارلز سوم بود.استارمر پس از مراسم «دست‌بوسی» چارلز، به عنوان سومین نخست وزیرقدرت‌را به دست گرفت. ریشی سوناک تأکید کرد:من مسئولیت کامل شکست سنگین حزبم را به عهده می‌گیرم. به گزارش چهارم‌ان به نقل از الجزیره، «ریشی سوناک» نخست وزیر انگلیس و رهبر حزب محافظه کار پس از شکست در انتخابات پارلمانی در برابر حزب‌کارگر به شکست حزیش در این انتخابات که روز گذشته برگزار شد اذعان کرد. سوناک–که کرسی پارلمانی خود از ریچموند در شمال انگلیس را حفظ کرد– گفت که وی باکی بر استارمر رهبر حزب کارگر تماس گرفته و پیروزی حزیش در انتخابات را به وی تبریک گفته است. وی افزود: رای دهندگان حکمی واقعی در این شب سخت صادر کردند و ما باید بسیاری چیزها را یاد بگیریم و به آنها فکر کنیم. ریشی سوناک تأکید کرد: من مسئولیت کامل شکست سنگین حزبم را به عهده می‌گیرم.پیش از این یورونیوز در گزارشی نوشت که نظرسنجی‌ها از رای‌دهندگان نشان می‌دهد که حزب کارگر در انتخابات بریتانیا اکثریت رای به دست می‌آورد. این نظرسنجی که لحظاتی پس از بسته شدن شعب رای‌گیری در روز پنجشنبه منتشر شد، نشان می‌دهد که کی‌یر استارمر، رهبر حزب کارگر، نخست وزیر آینده این کشور خواهد بود. میلیونها ها رای دهنده در بریتانیا روز پنجشنبه ۴ ژوئیه (۱۴ تیر ۱۴۰۳) برای انتخاب نمایندگان مجلس عوام دولت جدید به پای صندوق‌های رای رفتند.مجلس عوام بریتانیا از ۶۵ عضو تشکیل شده است که هر یک از آن‌ها توسط یک حوزه انتخابیه با جمعیت تقریباً مساوی انتخاب می‌شوند. همزمان با پایان رأی‌گیری، نظرسنجی‌ها از افرادی که در انتخابات شرکت کردند نشان می‌دهد که حزب «کارگر» احتمالاً ۴۱۰ کرسی از ۶۵۰ کرسی با بدست خواهد آورد و به این معناست که «کی‌یر استارمر» به نخست‌وزیری بریتانیا خواهد رسید.

انتخابات سراسری چه تاثیری بر سیاست بریتانیا دارد؟
«مجلس انتخابی عوام» اصلی‌ترین نهاد قانون‌گذاری در بریتانیاست که در کنار «مجلس انتصابی اعیان»، مجموعاً نهاد «پارلمان بریتانیا» را تشکیل می‌دهند. در هر حوزه انتخابیه، نامزدی که بیشترین آرا را کسب کند، برنده می‌شود و این یعنی اینکه نیازی به کسب ۵۰ درصد آرا در آن حوزه انتخابیه نیست و آرای سایر نامزدها از آن حوزه انتخابیه عملاًاز بین می‌رود. همچنین، مجلس عوام است که نخست‌وزیر آینده را انتخاب می‌کند و طبق عرف، پادشاه از رهبر بزرگترین حزب دعوت می‌کند تا دولت تشکیل دهد. ولی قبل از آن، نخست‌وزیر آینده باید از حمایت اکثریت نمایندگان برخوردار باشد. این امر در صورتی امکان پذیر است که حزب متنوع‌او اکثریت کلی را کسب کرده باشند و یا با احزاب دیگر ائتلاف کرده باشد. اکثریت کلی نیز از نظر فنی به ۲۲۶ نماینده (نصف کل کرسی‌ها به علاوه یک) نیاز دارد، اما تعداد کمی از نمایندگان از جمله رئیس مجلس و معاونان او،بعلاوه اعضای حزب «شین‌فین»– معمولاً رای نمی‌دهند. رئیس مجلس و معاونان او برای حفظ بی‌طرفی از رای دادن خودداری می‌کنند، در حالی که اعضای حزب ایرلندی شین فین به عنوان اعتراض علیه حاکمیت بریتانیا در ایرلند شمالی از تصدی کرسی‌های خود خودداری می‌کنند. این بدان معناست که با اندکی کمتر از ۵۰ درصد کرسی‌ها هم می‌توان به اکثریت‌کاری دست یافت.

شنبه ۰۴ • ۰۴ • ۱۴۰۳
شماره ۱۸۶۸ سال هفتم ۲۹ ذی‌الحجه ۱۴۴۵ / ۶ جولای ۲۰۲۴

armanmeli.ir

سید حمید حسینی در گفت‌وگو با «آرمان ملی»؛

دولت آینده چالش‌های عمیقی خواهد داشت

دولت در صورتی می‌تواند موفق باشد که مردم

همراهش باشند

آرمان ملی – احسان اسقایی: فارغ از اینکه مسعود پزشکیان یا سعید جلیلی در انتخابات پیروز خواهد شد اما چالش‌های اقتصادی ایران به اندازه‌ای زیاد است که هرکدام از نامزدها باید دولتی قوی را ایجاد کنند تا حداقل از گسترش این چالش‌ها جلوگیری شود. با این وجود به نظر می‌رسد نمی‌توان با توجه به رویکرد سعید جلیلی از وی توقع داشت که در این مسیر گام بردارد؛ چراکه در ارتباط با برنامه اعلام کرده که ما تعهدات خود را انجام داده‌ایم و آمریکا بدهدی کرده‌اند این ایالات متحده است که باید به برنامه بازگردد. از این سخنان می‌توان انتظار داشت سعید جلیلی در صورت پیروزی به دنبال رفع چالش‌های اصلی مانند رفع تحریم‌ها نخواهد رفت بلکه او تلاش خواهد کرد از ظرفیت‌های داخلی استفاده کند، اما در صورت پیروزی مسعود پزشکیان احتمالاً دولت به سمت رفع چالش‌های مختلف در عرصه بین‌المللی از جمله رفع تحریم‌ها گام برمی‌دارد و در کنار آن خواهد

فارغ از اینکه پزشکیان رئیس جمهور ایران شود یا سعید جلیلی، با وجود مشکلات مختلف؛ اولویت‌های دولت چهاردهم باید چه چیز باشد؟

دولت آینده چالش‌های عمیقی خواهد داشت. دولت چهاردهم برای اینکه بتواند به سمت حل مشکلات گام بردارد باید حداقل رشد اقتصادی ۵ الی ۶ درصد را ایجاد کند. با توجه به مشکلات ریشه‌ای که اقتصاد ایران در فصل‌های تورم و نقدینگی داریم به نظر کار دولت آینده سخت خواهد بود.

دولت احتمالی آینده با چه مکانیزیم باید به سمت رفع چالش‌ها حرکت کند؟

دو نوع رویکرد در ارتباط با مسائل و مشکلات ایران وجود دارد. یک رویکرد اعلام می‌کند که باید با استفاده از ظرفیت‌های داخلی و اقتصاد مقاومتی؛ مسائل و مشکلات کشور را حل کنیم. این دیدگاه معتقد است با انضباط مالی و تشکیل یک دولت قوی و در ارتباط با همسایگان می‌تواند به روزهای بهتری امیدوار بود. دیدگاه دیگر البته معتقد است با توجه به برنامه هفتم توسعه که رئیس‌جمهور باید آن را برای توسعه کشور اجرایی کند، سالانه حدود ۲۰۰ میلیارد دلار منابع مالی نیاز است که حدود ۱۰۰ میلیارد آن توسط شرکت‌های دولتی و نهاد‌ها، بنگاه‌ها، بخش خصوصی، بانک‌ها و صندوق توسعه ملی تأمین می‌شود، به طوری که بخشی از سود این شرکت‌ها تقسیم می‌شود و سرمایه آنها در فعالیت اقتصادی به جریان می‌افتد اما بخشی از این منابع درآمدی تأمین نمی‌شود. ضمن اینکه در بحث‌هایی مانند فناوری‌های روز جهان و دانش‌فنی و تکنولوژی بی‌نیاز نیستیم لذا باید تلاش کرد ضمن اینکه به سمت اجماع‌سازی حرکت کنیم و از تمام ظرفیت‌های در داخل بهره‌جوییم و انضباط مالی را هم باید رونق دهیم. باید به سمت بهبود شرایط در عرصه سیاست خارجی و لغو تحریم‌ها گام برداریم. برنامه هفتم توسعه نیز اعلام کرده که ایران باید با دنیا وارد تنش زدایی شود. لذا این تفکر نیز به دنبال تنش زدایی و دیپلماسی قوی است و اعلام می‌دارد اگر نتوانیم مشکلات تحریم‌ها را لغو کنیم؛ نخواهیم توانست به اهداف برنامه توسعه دست یابیم.

تفکر دوم که پزشکیان آن را دنبال می‌کند تنها در اندیشه لغو تحریم‌هاست و برنامه‌ای در عرصه فرهنگی واجتماعی ندارد؟

این تفکر معتقد است نباید در نگاه به مردم رویکرد تقابلی با آنها داشت. در سال‌های گذشته عده‌ای تصمیم گرفتند که رویکردهای تقابلی با مردم بگیرند و این دوستان در بحث اینترنت به سمت فیلترینگ حرکت کردند. درلواپج خود نیز قوانین مربوط به صیانت را به تصویب رساندند و در بحث حجاب نیز شاهد عملکرد آنها بودیم. این درحالی است که برای ایجاد رضایت اکنون لازم است بسیاری از این تصمیمات تعلیق شود. دولت در صورتی می‌تواند موفق باشد که مردم همراهش باشند و شهروندان از آن دولت پشتیبانی کنند. در این صورت است که دولت موفق خواهد شد که تورم را مهار کند و رشد نقدینگی را کنترل کند و معیشت مناسبی برای مردم تأمین نماید.

به نظر شما کدام رویکرد در سطح جامعه طرفدار دارد؟

مردم هر دو رویکرد را در طول سالیان گذشته مشاهده کرده‌اند. هم نتیجه رویکرد استفاده از ظرفیت‌های داخلی و ایجاد محدودیت برای مردم و دخالت در سبک زندگی را مشاهده کردند و هم دورانی که مسئولین تلاش کردند با جهان وارد تعامل شده و نتیجه آن این است که اکنون می‌توانیم ۱۰۰ میلیارد دلار در عرصه صنعت پتروشیمی ظرفیت‌سازی کنیم. این دو دیدگاه به تفاوت دارد و

کوشید بر مشکلات اقتصادی فائق آید. «آرمان ملی» برای بررسی شرایط دولت آینده در پسا انتخابات با حمید حسینی، فعال اقتصادی سیاسی به گفت‌وگو پرداخته است. وی معتقد است: «در سال‌های گذشته عده‌ای تصمیم گرفتند که رویکردهای تقابلی با مردم بگیرند و این دوستان در بحث اینترنت به سمت فیلترینگ حرکت کردند. درلواپج خود نیز قوانین مربوط به صیانت را به تصویب رساندند و در بحث حجاب نیز شاهد عملکرد آنها بودیم. این درحالی است که برای ایجاد رضایت اکنون لازم است بسیاری از این تصمیمات تعلیق شود. دولت در صورتی می‌تواند موفق باشد که مردم همراهش باشند و شهروندان از آن دولت پشتیبانی کنند. در این صورت است که دولت موفق خواهد شد که تورم را مهار کند و رشد نقدینگی را کنترل کند و معیشت مناسبی برای مردم تأمین نماید.» این گفت‌وگو را در ادامه می‌خوانید.

مردم را به شرکت در انتخابات ترغیب کردند افرادی که مورد اعتماد مردم هستند. این موارد قطعاً می‌تواند اثرگذار بوده و احتمالاً شاهد افزایش مشارکت مردم به میزان ۵۰ درصد در انتخابات خواهیم بود.

برخی معتقدند، روحانی با چهره سیاسی و امنیتی و ظریف با آن توان دیپلماتیک به هر طریق نتوانستند در برنامه به موفقیت برسند. تکلیف جلیلی در ارتباط با برجام که مشخص است آیا پزشکیان در صورت پیروزی می‌تواند با این همه مخالف در داخل و خارج برجام را احیا کند؟

به نظر می‌آید شرایط زمانی و مکانی را باید در نظر گرفت در آن زمان آقای ترامپ در قدرت قرار گرفته بود و از قبل هم موضع گرفته بود و اعلام کرده بود که اگر پیروز شود از برجام خارج خواهد شد همچنین پمپئو و جان بولتون در کنار ترامپ بودند و به شدت پیگیر لغو برجام بودند و تانیا‌هو هم در اوج قدرت بود. اکنون اولاً معلوم نیست ترامپ پیروز شود یا نه دو مانند روحایی مانند جان بولتون تا حدودی از ترامپ فاصله گرفته‌اند. سوم اینکه شرایط تانیا‌هو متزلزل است و او به دنبال حخط خود است و بعید به نظر می‌رسد که توان دیگری با ایران را داشته باشد چهارم اینکه ایران نیز در عملیات وعده صادق نشان داد که از توان نظامی و دفاعی بالایی دارد و شرایط منطقه نیز تغییر کرده و نگرانی‌های امنیتی کشورمان هم برطرف شده. من فکر می‌کنم با توجه به اینکه اولویت آمریکا تمرکز بر روی چین است چون رقیب اصلی خود را چین می‌داند و علاقه‌ای به گرفتاری در خاورمیانه ندارد اکنون احتمال اینکه بتوانیم مسائل را با آمریکا حل کنیم وجود دارد یا اینکه حداقل به سمت کاهش تنش حرکت کنیم، چراکه اکنون شاهد تحریم سازمان ملل هستیم. بایدن هم مانند ترامپ سخت‌گیری نمی‌کرد. حتی اگر ترامپ هم پیروز شود کافی است که آن سیاست‌های سختگیرانه را جلوی ایران کنار بگذارد. در چنین شرایطی وضع برای ایران بهتر خواهد شد. ضمن اینکه دفعه قبل کرونا نیز به مدت ۲ سال اقتصاد همه جهان را تحت تاثیر قرار داد و اقتصاد ایران نیز تحت تاثیر قرارگرفت وگرنه در حدود سه سالی که برجام اجرایی شد این توافق هم به میزان قابل توجهی به اقتصاد کشورمان کمک کرد. یعنی اگر در سال ۱۳۹۲ روحانی نیامده بود در هر سال ۶۰ هزار بشکه از صادرات نفت کشورمان کاهش پیدا می‌کرد و حتماً نمی‌توانستیم به توافق وین برسیم. روحانی وقتی که در قدرت قرار گرفت اقتصاد کشور تورم حدود ۴۰ درصد را تجربه می‌کرد و رشد اقصادی هم منفی ۷ بود. از این رو در سال‌های بعد توانستیم از برجام با رشد اقتصادی مثبت و تورم تقرمی دست یابیم. البته خروج ترامپ از برجام و کرونا باعث شد در سال‌های ۹۷ و ۹۸ رشد اقتصادی منفی شود اما به محض کاهش کرونا و کاهش تحریم‌ها در سال ۱۳۹۹ در مسائلی اقتصادی موفقیت داشتیم و در ۱۴۰۰ نیز که روحانی دولت را تحویل رئیس‌ی داد رشد اقتصادی در همان سال هم مثبت بود لذا اینکه دامناً می‌گویند هیچ اقدامی توسط روحانی انجام نشد و همه مشکلات کشور از برجام است، درست نیست. مشکلات بعد از خروج آمریکا از برجام، کرونا و اتفاقات ناشی از افزایش قیمت بنزین ایجاد شد. در آن زمان هم سیل آمد و هم خشکسالی شد و هم به سفارت عربستان حمله کردند و هم به سفارت انگلستان. این موارد دست‌به‌دست هم داد که وضع بدتر شد.

پیش‌بینی شما از دور دوم انتخابات و در ارتباط با میزان حضور چیست؟

اکنون که تا حدودی از تعداد نامزدها کاسته شده و دیدگاه‌های آنها نیز مشخص شده است و نامزدها مجبور شدند صریح حرف بزنند و رویکردهای خود را در سیاست خارجی و بحث سبک زندگی و روابط خارجی و تحریم‌ها شفاف اعلام کنند. لذا به نظر می‌رسد اکنون که اینگونه شده مردم با آگاهی بیشتری رای خواهند داد. اکنون عده‌ای با توجه اعلام موضع کاندیداها تمایل بیشتری برای حضور در انتخابات پیدا کرده‌اند. پیش‌بینی می‌شود مشارکت افزایش یابد، چراکه در دور دوم افراد بیشتری

برخی از شهروندان هم زمانی که پای منظره‌ها نشستند دریافتند که برنامه نامزدها در تراز ریاست جمهوری نیست

حتی مردم نتوانستند با افرادی که می‌کوشیدند وضع موجود را حفظ کنند؛ ارتباط برقرار کنند. در هر صورت این نکته را باید در نظر گرفت که شهروندان به شرایط کنونی کشور نقد جدی دارند لذا چندان هم انگیزه‌ای برای حضور در صحنه انتخابات نداشتند آن کس که رای داد اعلام موضع کرد و آن فردی هم که رای نداد اعتراض خود را نشان داد

برخی از شهروندان هم زمانی که پای منظره‌ها نشستند دریافتند که برنامه نامزدها در تراز ریاست جمهوری نیست

حتی مردم نتوانستند با افرادی که می‌کوشیدند وضع موجود را حفظ کنند؛ ارتباط برقرار کنند. در هر صورت این نکته را باید در نظر گرفت که شهروندان به شرایط کنونی کشور نقد جدی دارند لذا چندان هم انگیزه‌ای برای حضور در صحنه انتخابات نداشتند آن کس که رای داد اعلام موضع کرد و آن فردی هم که رای نداد اعتراض خود را نشان داد

آرمان ملی

سیاست

درهین

روسیه برای قفقاز چه خوابی دیده‌است؟

آنتونی بلینکن، وزیر امور خارجه ایالات متحده، اخیراً با اورزلا فون دلاین، رئیس کمیسیون اروپا و نیکول پاشینیان، نخست‌وزیر ارمنستان دیدار کرد، طرفین از همکاری‌های منطقه‌ای در زمینه حمل‌ونقل، انرژی و مخابرات خبر دادند. مبالغه‌کی که در بروکسل برای اجرایی شدن چنین تعهداتی تعریف شده‌اندک است، اما ارمنستان از دریافت تضمین‌هایی مبنی بر اینکه غرب همچنان کنارش قرار گرفته، راضی است. این رویداد واکنش مسکو، باکو، تهران و آنکارا را به دنبال داشت. کرملین رویکرد غرب را تفند ضد روسی و «در تضاد با منافع اساسی مردم ارمنستان» توصیف کرد. الهام علی اف، رئیس‌جمهور آذربایجان، آن را «غیر شفاف» خواند و هدف از آن را ایجاد شکاف و تنش قلمداد کرد. ترکیه نیز از غرب خواست تا در باب قوه‌یاب و رویکردی بی‌طرفانه داشته باشد.

جرایی نزدیکی باکو به روسیه

تمایل آشکار روسیه، ترکیه و ایران و آذربایجان در برابر غرب درباب معادلات قفقاز جنوبی نشان دهنده حقیقت عمیق تری است: تلاش‌های مستمر غرب برای دستیابی به یک معاهده صلح بین ارمنستان و آذربایجان غیرواقعی است. در همین راستا ایجاد امنیت قبل از پیشرفت به سوی توافق صلح پایدار ضروری است. به بیانی دیگر تلاش برای دستیابی به صلح زیر ماشه تفنگ و بدون ارائه ضمانت‌های امنیتی از پیش تعیین شده و معتبر، تنها روسیه را در قفقاز جنوبی جوسرتر می‌کند. به ادعای این نشریه تلاش‌های دیپلماتیک غرب در قفقاز جنوبی کم جان است، چراکه واشنگتن و پایتخت‌های اروپایی مذاکرات را در درجه اول به عنوان ابزاری برای مدیریت درگیری بین دو کشور کوچک می‌بینند و پتانسیل این گزاره را به عنوان الگویی برای ایجاد نظم گسترده‌تر در اوراسیا و در برخورد ژئوپلیتیکی بین لیبرال‌ها دست کم می‌گیرند. نشنال اینترست در بخش دیگری از یادداشت خود مدعی است، فرصت دادن به باکو برای تعریف محیط امنیتی در منطقه قفقاز جنوبی در خدمت اهداف استراتژیک روسیه برای مقابله با غرب با ژئوپلیتیک نئوامپریالیستی از آسیای مرکزی تا اروپای شرقی هماهنگی دارد. هسته اصلی این مناقشه لاینحل و چندین دهه‌ای، منطقه قه‌یاب‌غ است؛ جغرافیایی متعلق به آذربایجانکه مدت‌ها به‌عنوان جغرافیایی خودگردان قلمداد شده است. پس از حمله آذربایجان به این منطقه، برخی از مفسران تصور کردند که مذاکرات بین دو کشور ممکن است با از بین رفتن پرهزینه‌ترین موضوع آسان‌تر شود. در این قاب جهان شاهد خشم باکو از حضور میانجی‌های ثالث – و به‌ویژه مشارکت یورواتلانتیک- است، زیرا این کشور به طور فزاینده‌ای با مسکو هماهنگ است. در عین حال، ارمنستان اعتماد خود را به روسیه به‌عنوان میانجی در مقابل آذربایجان از دست داده است. علی‌اف از شرکت در مذاکرات برنامه ریزی شده اکتبر ۲۰۲۳ با پاشینیان در گرانادا که اتحادیه اروپا سازماندهی کرده بود، خودداری کرد. پس از آن، دیدار برنامه ریزی شده با پاشینیان و چارلز میشل، رئیس شورای اروپا و یک مقام دیگر در سطح وزیر امور خارجه در واشنگتن را لغو کرد و ملاقات با اعضای ارشد وزارت خارجه آمریکا خودداری کرد. در عوض، علی‌اف به مسکو رفت تا روابط راهبردی عمیق آذربایجان با روسیه را تقویت کند که محور آن مسویرهای ترانزیتی شمال-جنوب است- که برای توانمند ساختن روسیه جهت دورزدن تحریم‌های غرب طراحی شده بود.

پشت پرده اختلاف‌های ایران و باکو

در همین حال، لفاظی‌ها و سیاست‌های ضد غربی آذربایجان علیه اتحادیه اروپا، فرانسه و آمریکا ادامه دارد. در جلسه انجمن سیاست‌کاپ ۲۹ در باکو، علی‌اف استدلال کرد که ارمنستان باید قدرتان باشد که آذربایجان به نیروی نظارت بر مرزهای غیرنظامی اتحادیه اروپا در خاک خود آسیبی نمی‌رساند. در حالی‌که نظرمی‌رسد تمرکز باکو بر گفت‌وگوها در باب کریدورها و مسیرهای ترانزیتی باشد، ارمنستان برای منطقه‌گرایی بازار آزاد و ارتباط منطقه‌ای گسترده‌تر فشار می‌آورد. باکو معاملات ترانزیتی بدون ضمانت‌های امنیتی بین‌المللی را ترجیح می‌دهد. در حالی که ارمنستان به دنبال تضمین‌های امنیتی و مشارکت بین‌المللی است. همسویی باکو با روسیه در تقابل با واگرایی حاکم بر روابط ارمنستان با مسکو و همسویی این کشور با غرب دارد. بنابراین روابط ارمنستان با آذربایجان، نه تنها در جهت منافع، بلکه در جهت بینش و شیوه‌های عملیاتی، دیگر ناهماهنگی است. استراتژی باکو با هم‌های تعریف شده در مذاکرات است. شامل خروج نیروها فراتر از مرزهای بین‌المللی، مناطق غیرنظامی، ضمانت‌های ارائه شده توسط بازبرگ ثالث، حفظ صلح، و تعریف کمیسیون‌های مشترک برای حل اختلاف، تضاد است. اصرار علی‌اف بر روی میز نگه داشتن کارت جنگ در خدمت این بازیگری است. از لحاظ تاریخی، درگیری‌های حل نشده ابزاری برای کنترل روسیه بر مناطق پیرامونی پس از شوروی بوده است. در چنین شرایطی تعامل غرب به‌رغم شکست‌ها، دو نتیجه‌جه به دنبال دارد. نخست توست به روسیه همچارهای بین‌المللی با هدف جلوگیری از توسعه به‌زور تسلب و تحدید مرزها. دوم آنکه دیپلماسی غربی روسیه را در شریط پیچیده‌تری قرار می‌دهد. به ادعای نشنال اینترست، مسکو در شرایطی که محیط اطراف و اقمار پیشین درگیر تنش باشند می‌تواند منافع خود را محقق کند. در چنین چارچوبی تلاش‌های غرب برای توسل به اهرم‌های دیپلماتیک در تضاد با رویکرد روس‌ها قرار دارد. علاوه بر این، گزاره‌های حاکم ارمنستان را وارد کرده‌تا به دنبال تعامل با گروه‌های متنوعی از دولت‌ها باشد و وابستگی امنیتی خود را به روسیه کاهش دهد. به اصطلاح «مبنی‌جانیه‌گرایی» ارمنستان به معنای استفاده هدفمند از اتحاد‌های گسسته به جای همسویی همه‌جانبه‌بایک‌بلوک واحد است. به دلیل پیچیدگی منطقه و تناووم سوه‌نیت بین طرفین، قبل از اینکه بتوان به یک «رای» در مورد معاهده صلح دست یافت، احتمالاً ضروری است که قدرت‌های غربی «به ماجراجویی‌های روسیه در قفقاز و اوکراین به‌بگویند. در اینجا باید خاطر نشان کرد که تلاش‌های غرب برای احیای صلح بدون برقراری امنیت به معنای دست کم گرفتن اهرم‌های روسیه در منطقه است؛ اهرم‌هایی که جایگاه روسیه را در قفقاز تقویت کرده و توانایی غرب برای یکپارچه‌سازی زیرساخت‌ها و همسور کردن منافع در منطقه را تضعیف می‌کند. به همین دلیل است که برای دستیابی به توافق صلح با دوام، توسل به رویکرد امنیتی لازم است.